

b) přídavných jmen na **-енн-**, **-онн-**: государственный, письменный, общественный, жизненный, организационный, традиционный, телевизионный;

с) tři přídavných jmen na **-янн-**: стеклянный, деревянный, оловянный (cínový). Ostatní přídavná jména tohoto typu mají pouze jedno **н**: водяной, кожаный, нефтяной, серебряный, песчаный, полотняный (plátěný).

Poznámka: Přídavná jména s příponou **-ин-** píšeme s jedním **-н-**: лошадиный, куриный, муравьиный (mravenčí), пчелиный.

4. V kořeni mnoha přejatých slov, např.: доллар, интеллигент, коллега, коллектив, металл, миллион, миллиард; ассистент, бассейн, дискуссия, касса, класс, комиссия, масса, пресса, прогресс, процесс, эмиссия; килограмм, комментарий, коммерция, коммунист, сумма, программа, телеграмма; корреспондент, территория; аппарат, группа, оппонент; колонна, тонна, теннис; аккредитовать, аккорд, оккупация, хоккей; атташе, брутто, нетто; эффективный, дифференциация. V kořeni ruských slov nacházíme zdvojenou souhlásku zřídka: дрожжи (droždí), жужжать (bzučet).

Пísmeno Ъ

Tvrký znak má v ruštině funkci oddělovacího znaku, píše se mezi předponou, končící na souhlásku a slovem, začínajícím písmeny **е, ё, ю, я**, aby bylo nutno vyslovit hlásku **ј**: сьел [с'йел], ale: сел [с'ел]; съезд, подъём, объяснить, предъюбилейный, объект.

Пísmeno Ь

Měkký znak má tři funkce:

- 1) **Změkčující**, označuje měkkost předcházející souhlásky, a to jak na konci slova, tak i uprostřed slova, např. уголь (uhlí) **але**: угол (roh), весь (všechno), **але**: вес (váha), фестиваль, февраль, октябрь, площадь, связь, любовь; письмо, возьму, правительство, июньский, пятьсот apod.
- 2) **Tvaroslovnou** (morfologickou), tj. nepíše se pro označení měkkosti předcházející (i když tuto funkci může plnit také), ale kvůli jednotnému psaní těžké skupiny tvarů. Jedná se o podstatná jména ženského rodu zakončená na souhlásku (ночь, вещь, рожь, молодёжь, связь apod.), o tvary rozkazovacího způsobu typu намажь, разрежь, не плачь, встань, брось, o infinitiv sloves na souhlásku (мочь, привлечь, беречь, работать) a o 2. osobu přítomného času (работаешь, напишешь).
- 3) **Oddělovací**, tj. píše se uvnitř slova (nikoli po předponě) po souhláskách před následujícími písmeny **е, ё, и, ю, я**, aby se zde vyslovila hláska **ј**: семья, статья, братья, друзья, воробьи, тетрадь, воскресенье, сырьё, пью, сошью, третьего, Татьяна, крестьянин, серьёзный. Stejnou funkci plní také ve slovech павильон, бульон apod.

Pravidel pro psaní (resp. nepsaní) měkkého znaku je tolik, že se zde není možno jimi podrobněji zabývat. Informaci lze najít ve specializovaných pomůckách nebo ve slovnících.

